

www.ketab.ir

درمیانهای هیچ

امیرحسین انصاری

فهرست فیا

سرشناسه: انصاری، امیرحسین، ۱۳۵۶-
عنوان و نام پدیدآور: در میانه ی هیج / نویسنده: امیرحسین انصاری.
مشخصات نشر: تهران، انتشارات یونا / ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری: ۹۰ ص، ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س م.
شابک: ۱۳۰۰۰ ریال ۵-۸-۹۳۸۶۱-۶۰۰-۹۷۸؛
وضعیت فهرست نویسی: فیا
موضوع: داستان های کوتاه فارسی.. قرن ۱۴
موضوع: Short stories, Persian -- 20th century
رده بندی کنگره: PIR۸۳۳۴ / ۵۱۵۵۴ / ۱۳۹۵
رده بندی دیوبی: ۸۴۳/۶۳
سماره کتاب شناسی ملی: ۴۶۳۸۹۴۱

انتشارات یونا

ناشر:	یونا
نام کتاب:	در میانه ی هیج
مؤلف:	امیرحسین انصاری
طراح و صفحه آرا:	مادی نمازی
چاپ اول:	۱۳۹۵
شمارگان:	۱۰۰۰ نسخه
لایتنوگرافی، چاپ و صحافی:	چاپ نور حکمت
قیمت:	۱۳۰۰۰ ریال
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۹۳۸۶۱-۵-۸

تهران، خیابان انقلاب، خیابان فخر رازی، خیابان شهید وحید نظری، بن بست فرزانه، واحد ۴

تلفن: ۶۶۴۱۹۲۷۶

مقدمه نویسنده :

کورت گودل ریاضی دان و فیلسوف بزرگ اتریشی در سال ۱۹۳۱ کتاب قضایای ناتمامیت را به دنیا عرضه کرد. این قضایا ^(۱)

به نیم قرن تلاش برای تمام ریاضیات بر مجموعه ای از اصول موضوعه که به فرقه آغاز شده بود و با اصول ریاضی راسل و فرمالیسم هیلبرت به او خود رسیده بود پایان داد. اما غرض از بازگو کردن زندگی گودل بیان چگونگی پایان برائیک شگفت آور و کلاسیک او و تاثیر عمیق آن بر آراء نگارنده است. کاتارسیس از دیدگاه ارسطویی ^(۲) و از جنس تلف شدن گودل به زعم نگارنده در استای همان قضایای ناتمامیت او است. کتاب پیش رو مشتق از بحث داستان کوتاه است که هیچکدام از آنها سرانجام مشخص ندارد. در داستان {چاه ویل} حتی خرمریض مشتقی که توسط خود او به مسلخ برده می شود هیچگاه سلاخی نمی شود یا حداقل از نقطه نظر ما اینگونه است. اتفاق ساده ای که مَش تقی به واسطه آن آخته می شود، بیداری و تناسخ از کالبدی عاطفی به جسمیتی خشک و بی روح است.

تسوتمو ایکوتا شخصیت اصلی داستان { چگونه من از ماهی کوچک را به تاداکوشی دادم } هرگز با اطمینان از سرنوشت ماهی کوچک که

۱/ در سال ۱۹۳۱ و زمانی که هنوز در وین بود قضایای ناتمامیت را منتشر کرد. او اثبات کرده بود که برای هر نظام اصل موضوعی محاسبه پذیر، چنان که بتوان اصول موضوعه پتانو را در آن بیان کرد. به این ترتیب که: اگر این سیستم سازگار باشد، نمی تواند تمام باشد. ۲/ سازگاری این سیستم را نمی توان در خود آن اثبات کرد / این قضایای به نیم قرن تلاش برای بنای تمام ریاضیات بر مجموعه ای از اصول موضوعه که بافرقه آغاز شده بود و با اصول ریاضی راسل و فرمالیسم هیلبرت به لوج خود رسیده بود پایان داد.

۳/ کاتارسیس یک واژه یونانی به معنای تطهیر، تزکیه و تخلیص است که بعدها به یک واژه علمی برای محققان تبدیل شده است. کاتارسیس عبارت است از «پایان بخشیدن» به نیروهای عاطفی نمایشنامه.

کاتارسیس را ارسطو یکی از نتایج لذت بردن از اثر هنری می داند و عمدتاً آن را در ترازوی مطرح می کند. سراننده ترازوی واقعه ای را از زندگی قشرها نیک جامعه که دستخوش اشتباه شده اند به تصویر می کشد که برای اشتباهی که دامگیرشان شده گرفتاری بیش از آنچه که مستوجب آن بودند پرداخته اند. (در اینجا اشاره ی نگارنده به مفهوم ارسطویی کاتارسیس می باشد.)

به تاداکوشی گربه اش می هد یا سرنوشت پدرش استاد ایکاتو سخنی به میان نمی آورد. حتی به مرگ مادر خود آیومی ایکوتا واقف نیست و از انگیزه اش برای ریختن روغن چراغ به اطراف کلبه حرفی نمی زند، فقط درجایی اشاره می کند که { باران مادرم را نجات داد و می گوید مادرم دود می کرد. پیچیدگی های روایی و فرم داستان ها از {حکایت نامه ای} که کیمن فورتنز هیچوقت به باربارا کارتر ننوشت { با عبور از برخی فیزیکی کیمن فورتنز به بُعد متافیزیک بازتر می شود. اینجا، انگار، ای رقص های ریسمان در فیزیک کوانتوم و ابعاد چندگانه ی آن در برزخ کین فورتنز خواب های باربارا کارتر دچار بی نظمی و آشفتگی رویاگونه می شود.

و در انتهای داستان، همان نامه ای که هیچگاه توسط کیمن به باربارا نوشته نشده، در دست باربارا زیر برف و بوران در قبرستانی دور افتاده، نمناک و مچاله شده است و متوسل به باربارا کارتر نشسته بر تابوت کیمن را دوره کرده اند.

{داستان مورچه ای که روی رنگین همان ریست} شرح حال فسیلی است باستانی که توسط یک دانشمند دیرینه شناس کشیده می شود. کوئن تیابین یا مادر بنفش اولین نام از نام های چند گانه ی این مورچه در طی دوره های زمین شناسی مختلف است. او پدیده ای مقدس است در آزنوک یا به عبارتی پُل رنگین کمان را در خلقت کامل می کند. تنها چیزی که با تغییر چندباره ی نام او بی تغییر می ماند، تنهایی او است. در ابتدای داستان اصلی کتاب {در میانه ی هیچ} توسط یکی از دو شخصیت اصلی داستان اشاراتی به هفت گناه کبیره می شود که برای خلاصه سازی، حروف ابتدایی نام لاتین آنها را اینگونه {SALIGIA} آورده اند.

در میان این هفت کلمه، گناهی که تریستی تیا {خُزن و اندوه} نامیده می شده به مرور زمان جای خود را به گناه کاهلی (تبلی) در متون دینی داده است. به غیر از عهد جدید و عهد قدیم {انجیل و تورات}،

{قرآن کریم} کتاب مقدس مسلمانان در مورد اولیاء خدا می فرماید: {بر آنان ترس و حزنی وجود ندارد} ^(۳). در ادامه ی داستان دو شخصیت اصلی به لایرنت حلزون گونه ی وارد می شوند که در زمان شخصی برجا نیست.

اینگونه روایت موازی مرگ و زندگی و عدم اطمینان از گستره ی درک احساسی مابین هستی و نیستی بر افکار آنها سایه می افکند و این گستره ی غیر قابل درک را {در میانه ی هیچ} نامیده ام. همان جا که یکی از شخصیت ها تعبیر {دیر مردن} را بر کلام زندگی خود مقدم می داند. {سوئین لویکه، شام آخر} عنوان آخرین داستان این مجموعه است که نگاهی سرراست به تعلیم های چهارگانه ی سرزمینی با همین نام می باشد. راوی این داستان حماسی نویسنده ی گوشه گیری به نام عمو فرد است که در طول کثرت داستان هایش برادرزاده های یتیمش، مادر آنها و پدر پیر و مریض را رهاش هستند. کلیت این داستان در برگیرنده ی ادبیاتی آرکادیایی با رویکرد بدبینانالیستی در توصیف نبردی عظیم بین اقوام این سرزمین است که در نهایت سحر به اضمحلال فرهنگ و تمدنی باستانی می شود و بگونه ای در آخر این داستان هم، مخاطب به همان حفره های قیر اندوده ی «زونی» با قاعده ی تفکر اوتوپیایی (آرمان شهری) ورود خواهد کرد.

ایجاد ترکیب واژگانی مختص به هر داستان، برای رسیدن به تصویری انتزاعی و غیر مطلق {با ارجاع به اکپرسیونیسم} و ایجاد تبادل کلامی برای انگاره های ذهنی با پیچیدگی های روایی به صورت نماد و نگاه {با ارجاع به سورئالیسم} در مایه بندی ابتدایی، بدون دخل و تصرف ثانوی صورت گرفته است. هر قطعه از تخیل طعنه به واقعیت می زند و هر حقیقتی ابتدا در نبض پویای تخیل جاری است. با قضیه ی تراژدی

۳/ اشاره دارد به آیه ۲۷۴ از سوره البقرة { کسانی که اموال خود را شب و روزه و نهان و آشکارا انفاق می کنند، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود؛ و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می شوند }

ناتمامیت مرگ گودل این مقدمه را به پایان می‌رسانم. گودل در اواخر حیات، دچار بی‌ثباتی روانی و ترس شدید شد. دانشم بیم آن داشت که به او سم بخورانند. به همین دلیل تنها از خوراک‌هایی که همسرش، آدله، برایش تهیه می‌دید می‌خورد. هنگامی که آدله بیمار شد و شش ماه در بستر بیماری زمین گیر بود، گودل از خوردن دست کشید تا آنکه از گرسنگی تلف شد. در هنگام مرگ ۳۰ کیلو گرم وزن داشت. گواهی فوت او در بیمارستان پرینستون علت مرگش را سوء تغذیه ناشی از انحلال شخصیت ذکر می‌کند.

در «داستان مورچه‌ای که روی رنگین کمان زیست» بعد از اولین بار یافتن حسن دوه مورچه‌ای که، وسیله‌ای برای تکمیل یک جنبه از تکامل بوده می‌توبد.

«کنون با بیماری‌های خود خد هم زیست. به عقیده‌های خود جنگ می‌زنم تا راهی برای نبودن بیایم. هیچ م‌بودی چنین نبودی نمی‌خواهد، به جز آنکه از ابتدا نبوده.»